XXI. évf. 4. szám 2009. július - augusztus

MARANA THA

Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Dolindo Ruotolo atya

JÉZUS, TE GONDOSKODJ

Elisabeth C. Mora próféciája

„Meg fogom újítani népemet és egyházamat. Buzgó papokat fogok küldeni, akik az Én igémet fogják hirdetni, új evangélizációt fogok szervezni, és kiárasztom Lelkemet, aki megújítja a világot”.

Canori Mora

A szeretet evangelizációja

Amikor Xavéri Szent Ferenc megkezdte evangelizációs munkáját Indiában, akkor a Szentlélek egy különös módszerre vezette rá. Eljutott egy faluhoz, ott leült és maga köré gyűjtötte a gyerekeket. Röviden beszélt nekik Jézus szeretetéről, majd megkérdezte tőlük, van-e közöttük olyan, akinek van valamilyen betegsége vagy fájdalma. Amikor egy gyerek jelentkezett, magához hívta, és azt mondta neki, most kérjük Jézust, hogy gyógyítson meg. A gyerek meggyógyult. Amikor a gyerekek hazamentek, elújságolták a gyógyulást szüleiknek. Másnap hatalmas tömeg jött. Ferenc beszélt nekik Jézus szeretetéről, és utána imádkozott a gyógyulásukért. A betegek megint csak meggyógyultak, és ez így ment tovább! Nemsokára megkeresztelkedtek.

A keresztény létet úgy lehetne meghatározni, hogy Krisztusban és a szeretetben újjászületett élet.

1. Amikor Péter apostol megtapasztalta a pogány századosnál tett látogatásának eredményét (ApCsel 10,46), csodálkozva tette fel a kérdést a körülötte álló keresztény testvéreknek: „Meg lehet-e tagadni a keresztvizet azoktól, akik elnyerték a Szentlelket?" – Ez a kérdés azt is jelenti, hogy megtagadhatjuk-e szeretetünket azoktól, akiket Isten szeret?! – Isten szeretete olyan, mint a napfény: mindenki felé sugárzik, mert ez a természete! Mindenkit meg akar érinteni, és bele akar vonni az Ő életének boldogságába. Csak az emberen múlik, hogy megnyitja-e szívét Előtte.

Először Péter apostol is tiltakozott a pogányokkal való találkozástól. Azt gondolta, hogy Isten nem szeretheti a pogányokat, mert ők nem imádják az igaz Istent, sőt a bálványoknak hódolnak. De amikor az Úr szólt hozzá: *„Ne tétovázz, hanem menj el"* (ApCsel 10,4), akkor felül tudott emelkedni érzelmein, és rádöbbent Isten szeretetének csodájára. Látta és hallotta a Szentlélek kiáradásának jeleit. Ettől kezdve elfogadta a pogányokat és szívesen hirdette nekik az Evangélium örömhírét. – Ebben van a mi feladatunk is: eltanulni az Atya gondolkodását, Jézus szeretetén keresztül nézni az embereket, és akkor képesek leszünk helyesen cselekedni. Ha az ember nem akar túllépni önmagán, akkor nem tud együttműködni az Úrral.

2. János apostol erre az összefüggésre mutat rá levelében: *„Mindaz, aki szeret, Istentől született és ismeri az Istent"* (1Jn 4,7). Ha ezt a mondatot megfordítjuk, akkor félelmetes igazsággá válik: csak az születhet Istentől, aki szeret – csak az ismerheti meg Istent, aki szeret. Ezt a gondolatot folytatva, azt is állíthatjuk, hogy aki nem szeret, az meg sem született, mert annak a lelke halott. Aki nem szeret, annak nincs ismerete. A tudása csupán információhalmaz, mint a számítógép memóriája. Ha pedig nincs ismerete, sötétségben él. Nem tud tisztán látni az élet legfontosabb kérdéseiben. Ez pedig azt jelenti, hogy zsákutcába kerül, csődbe jut. Mi lesz ennek a vége? Egy szociális otthonban dolgozó illető mesélte, hogy sok idős emberben olyan mély gyűlölet van, hogy nem tud mit kezdeni velük. Mert vagy mindenkivel veszekednek, belekötnek társaikba, vagy magukba zárkóznak és senkivel sem kommunikálnak. – Pedig az lenne az ideális, ha minden nappal jobban szeretnénk, és amikor idősek leszünk, csupa szeretet lenne a szívünkben mindenki iránt.

3. Ezért adta Jézus azt a csodálatos feladatot mindenkinek, aki Őt akarja követni: *„Szeressétek egymást úgy, ahogy én szerettelek titeket"* (Jn 15,12). Az „ahogyan én" azt jelenti: „magamat odaadva". Jézus egész életében ezt tette, akár a názáreti ácsműhelyben, akár a betegek gyógyításánál, akár a kereszten – odaadta magát. – Ha emberi példákat keresünk, bőségesen találunk az elmúlt évtizedekből: Teréz anya odaadta magát, Pió atya odaadta magát, Kolbe atya odaadta magát, VI. Pál, II. János Pál, XVI. Benedek pápa odaadta magát... vagyis ők mind túl mertek lépni saját magukon és azt tették, amit Jézus: szerettek. – Sok embernél nem is az a probléma, hogy rosszal van tele a szíve, hanem egyszerűen arról van szó, hogy lusta. Nem akarja legyőzni kényelemszeretetét. Egy asszony szomorúan mesélte, hogy amikor a férje hazajön a munkából, odaül a számítógép mellé és játszik. Nem veszi figyelembe, hogy a felesége áldott állapotban van, hogy egy kis gyöngédségre vár – neki most többet jelent a számítógépes játék. Ilyen és ehhez hasonló esetekkel tele van az élet. Ezért üresedik ki sok házasság és elválnak egymástól. A jövő azon fordul meg – írja Erich Fromm –, hogy megtanulunk-e újra szeretni. Ezen múlik az emberiség élete!

Katona István
főszerkesztő

Jézus, Te gondoskodj!!

A szentéletű Dolindo Ruotolo (nápolyi) atya Jézustól a következő üzeneteket kapta: Miért nem kell nyugtalankodni? Adjátok át nekem minden gondotokat és akkor minden jóra fordul, meg fogtok nyugodni. Mondom nektek, minden igazi önátadás megoldja bennetek a legbonyolultabb helyzetet is! Egy probléma átadása nem haraggal, szenvedéssel, csalódottsággal való hozzám fordulást jelent. Higgyétek, hogy én kísérlek benneteket, és az imában békével ajándékozlak meg titeket. Az önátadás azt jelenti: boldogan becsukni lelki szemeiteket és ellene mondani a szomorúságnak. Újból a kezembe helyezni magatokat, hogy én, mint az édesanyja ölében alvó kisgyermeket áthelyezzelek benneteket a másik partra.

A ti szétszórtságotok és a nehézségeiteken való merengés, zárkózottságotok és az a vágyatok, hogy ti oldjátok meg problémáitokat, melyek kínoznak, békétlenné és szomorúvá tesznek benneteket. Ez nagy kísértés számotokra.

Miért nem adjátok át nekem problémáitokat és gondjaitokat?

Mennyi mindent meg tudok tenni én akkor, ha egy lélek testi vagy lelki problémáival hozzám fordul, rám néz, és azt mondja: **„Jézus, Te gondoskodj rólam!"** Csukd be a szemed és pihenj meg bennem!

Kevés kegyelmet tudtok befogadni, ha forrón vágyakoztok valamire és megunjátok az imát, de sokkal többet akkor, ha az imádságban teljesen rám bízzátok magatokat. Fájdalmaitokban ti azért imádkoztok, hogy változtassam meg a helyzetet, vagy szüntessem meg a problémát, és ezt úgy tegyem, ahogyan ti akarjátok...

Hozzám fordultok, de azt akarjátok, hogy én a ti elképzeléseitekhez idomuljak.

Úgy tesztek, mint a beteg, aki megpróbálja szuggerálni kezelő orvosát, hogyan gyógyítson.

Ne tegyetek így, hanem úgy imádkozzatok, ahogyan a Miatyánkban tanítottalak benneteket:

- *„Szenteltessék meg a te neved"* – ez azt jelenti, légy áldott az én szükségeimben.
- *„Jöjjön el a te országod"* – minden a te országod beteljesedéséhez vezessen bennem és a világban.
- *„Legyen meg a te akaratod"* – azt jelenti: Te gondoskodj, Jézus!

Én közbenjárok mindenhatóságommal és megoldom a legbonyodalmasabb helyzetet is. Láthatod, hogy a rossz mennyire uralkodik, ahelyett, hogy megsemmisülne. Ne nyugtalankodj, csukd be a szemed és mondd nekem teljes bizalommal: **„Legyen meg a te akaratod, Te gondoskodj Jézus."** Mondom neked, én gondoskodom és közbenjárok érted, mint az orvos és csodát teszek, ha szükséges. Látod mennyire tehetetlen vagy? Ne aggódj, csukd be a szemed és mondd: **„Te gondoskodj!"** Mondtam neked, hogy én gondoskodni fogok.

Ellenkező esetben zaklatottságot, nyugtalanságot fogsz megélni, és tetteid következményei miatt fogsz aggódni. Olyan ez, mint a gyermek nyugtalansága, aki édesanyjától követeli, hogy gondoskodjon szükségleteiről, oly módon, ahogyan ezt ő szeretné és teljesítse be minden vágyát és szeszélyét.

Csukjátok be a szemeteket és engedjétek meg, hogy kegyelmem árja hordozzon titeket, csukjátok be szemeteket és engedjétek meg nekem, hogy cselekedjek, csukjátok be szemeteket, és ne gondoljatok a mostani órára, mondjatok ellen a jövőről való gondolkodás kísértésének.

Jóságomba vetett hittel pihenjetek meg bennem és megígérem, hogyha ti önátadáskor csak ezt mondjátok nekem: **„Te gondoskodj!"**, valóban gondoskodni fogok rólatok, én foglak megkönnyíteni, felszabadítani és vezetni titeket.

És ha más úton kell vezetnem benneteket, mint amit ti gondoltatok, akkor tanítalak, és karjaimban hordozlak titeket, mert nincs hatékonyabb gyógyszer az én szeretetteljes közbenjárásomnál. De én csak ak-

kor tudok gondoskodni, ha ti becsukjátok szemeteket, és átadjátok magatokat nekem.

Ti nem tudtok aludni, mindenről igazolást kerestek, mindent meg akartok vizsgálni, mindenről gondoskodni akartok és így átengeditek magatokat az emberi erőknek, vagy ami még rosszabb, emberi közbenjárásban bizakodtok. Ó, ha tudnátok, mennyire vágyom én a ti önátadásotokra, hogy meg tudjam mutatni nektek jóságomat. Ó, ha tudnátok milyen szomorú vagyok, ha nyugtalannak látlak benneteket.

A Sátán mindig arra törekszik, hogy zaklatottá tegyen benneteket, hogy kiragadjon titeket kezemből és emberi kezdeményezések zsákmányává tegyen. Ezért bízzatok bennem, pihenjetek meg bennem, adjatok át mindent nekem. Én annyira teszek csodát, amennyire ti átadjátok magatokat, és nem annyira, amennyire önmagatokban bíztok. Akkor árasztom rátok kegyelmeim bőségét, ha ti teljes szegénységben vagytok! Ha vannak saját forrásaitok, akkor is, ha nem tudtok róla, de keresitek azokat, a földön jártok, a dolgok természetes folyását követitek, melyben gyakran a Sátán rejtőzik. Senki, aki vitatkozott vagy töprengett nem tett csodát, még a szentek sem. Csak, aki átadja magát Istennek, az tud isteni dolgokat tenni.

Ha azt látod, hogy bonyolulttá válnak a dolgok, mondd a lelked mélyén: **„Jézus, Te gondoskodj!"** Szabadulj meg a gondolataidtól... irányítsd figyelmedet másra, mert a te értelmed korlátolt és nehezen tudod felismerni a rosszat. Ezért mindig bennem bízz és szabadulj meg önmagadtól. Így tegyél minden szükségedben. Így tegyetek mindannyian és akkor szüntelenül nagy csodákat fogtok látni, megígérem. Gondoskodni fogok, ebben biztosak lehettek.

Mindig önátadásra készen imádkozzatok, akkor nagy békességet és csodálatos gyümölcsöket fogtok tapasztalni, és akkor is, ha az áldozatvállalás kegyelmét adom elégtételül bűneitekért és szeretetetek megújulásáért, mely szenvedést hordoz.

Ez lehetetlennek tűnik számotokra? Csukd be a szemed és mondd a lelked mélyén: **„Jézus, Te gondoskodj!"**

Ne félj, én gondoskodni fogok. És te alázatosan fogod áldani nevemet. A te imádságaidban ez a bizalomteljes önátadás ér a legtöbbet; ezt jól jegyezd meg! Nincs hatékonyabb kilenced ennél:

„Ó Jézusom, átadom magam, Te gondoskodj!"

„Add át magad az én szívemnek... és meglátod." Azt akarom, hogy higgy az én mindenhatóságomban, és engedd meg, hogy én működjek benned, és általad másokban. Keresd a velem való bensőséges kapcsolatot, enyhítsd utánad való szomjamat, hogy gazdaggá tehesselek, és úgy szerethesselek, ahogyan erre vágyom. Engedd meg, hogy hozzád jöjjek, hogy meglátogassalak, engedd meg, hogy rád árasszam mindenhatóságomat.

Ha mellettem leszel, és nem azon iparkodsz, hogy megmutasd alkalmasságodat, hited, mindenhatóságom tanúja leszel, én pedig melletted leszek, amikor beszélsz, jársz, és dolgozol, amikor imádkozol, vagy alszol, mert *„pihentében is megáldja az Úr azt, akit szeret"* (Zsolt 126). Ha mellettem maradsz, ha nem kergeted vágyaidat, és nem aggódsz érdekeid miatt, ha teljes bizalommal átengeded nekem azokat, akkor én mindent meg fogok adni neked, amire csak szükséged van az én örök tervemben. Olyan érzésekkel ajándékozlak meg, melyekre szükséged van, együttérzést adok neked felebarátaid iránt, és mindent megteszek azért, hogy úgy beszélj, és azt tedd, ami kedves számomra. Így tetteid szeretetemből fakadnak majd.

Az én erőm fog működni általad, nem a te aktivitásod lesz előtérben, és új gyermekeimhez vezetlek téged, akik bennem fognak születni. Annyira tudok működni benned és általad, amennyire te az én igaz fiammá akarsz lenni, úgy, ahogyan én igaz fia voltam az Atyának, mert jól tudod: *„ha az én akaratomat teszed; testvérem, nővérem és anyám leszel"*, hogy el tudj vinni másokhoz, ezáltal új gyermekekre találhassak és meg tudjak születni sokakban. Így az igaz fiakat szolgálva, új fiakat teremtek. Mindaz, amit te meg tudsz tenni, semmi ahhoz képest, amit én azon szívek titkában teszek, akik szeretnek.

„Maradjatok meg az én szeretetemben...
Ha bennem megmaradtok és az én igéim
tibennetek maradnak, kérjetek, amit csak
akartok és megkapjátok"
(Jn 15)

Dolindo Ruotola atya

VAKÁCIÓS GONDOLATOK

»Ne sajnáld magadtól önmagad!«

Clairvouxi Szent Bernát levelet írt egykori szerzetestestvérének, II. Sixtus pápának, aki a sok munkáról panaszkodik neki és az elmélkedésre fordítható idő hiányáról. E levél ma is nagyon időszerű:

„Gondolj erre: Ne sajnáld magadtól önmagadat! Nem azt mondom: Állandóan csak ezt tartsd szem előtt, azt sem, hogy gyakran gondolj erre, de azt igen: Újra meg újra jusson eszedbe! Ahogyan mindenki másnak rendelkezésére állsz, ugyanúgy légy önmagad számára is jelen. Legalább azután, ha már mindenki más számára jelen voltál... Megdicsérhetlek-e azért, ha egész életedet és minden lehetséges élményedet tevékenységbe fordítod, és nem találsz már helyet benne a szemlélődés számára? Ezért nem dicsérlek... Ha testestüllelkestül jelen akarsz lenni mindenki számára, annak példája szerint, aki mindenkinek mindene kívánt lenni, megdicsérem emberségedet, de csak ha teljes és őszinte. Ám miként lehetnél teljesen és őszintén emberséges, ha elveszíted önmagadat?"

—«»—«»—«»—«»—«»—«»—

Napjainkban is jelmondata lehetne ez mindenkinek, aki üdülni megy, aki vakációzik:

- **„Ajándékozd meg magad önmagaddal!"** – hogy magadnál légy, mert Isten gyakran bekopog hozzánk, de ritkán talál bennünket otthon.
- **„Ne sajnáld magadtól önmagadat!"** – hogy megszabadulj a hajszától és a teljesítménykényszertől; mivel az élet ajándék, nem pedig teljesítmény.
- **„Ne foszd meg magadtól magadat!"** – hogy újra rendezd életed értékeit; hiszen nem azért élünk, hogy dolgozzunk, hanem azért dolgozunk, hogy éljünk.
- **„Engedd meg magadnak önmagad!"** – hogy „szabad lehess Isten számára" (Szent Benedek regulája) az Evangélium szerint: *„Nézzétek az ég madarait és a mezők virágait... és először Isten Országát keressétek!"* – hogy megérezzétek mindabban, ami van Isten jelenlétét.
- **„Ne sajnáld magadtól önmagadat!"** – hogy szabad lehess a családod számára, egy beszélgetésre a házastársaddal, egy játékra a gyermekeiddel; a legdrágább ajándék, amelyet egymásnak adhatunk, az időnk. Hogy van-e időm mások számára, az nem idő kérdése, hanem a szeretteté.
- **„Ne sajnáld magadtól önmagadat!"** – ahogy az Evangéliumban is erre bíztat az Emberfia: *„Gyertek velem, elmegyünk egy nyugalmas helyre, ott kipihenhetitek magatokat. És áteveztek csónakjukkal a túlpartra"* (Mk 6,31).

Ahogy Reinhold Stecher püspök (nyugalmazott innsbrucki lelkipásztor) ösztönöz minket továbbfűzött gondolataival:

„Az igazi kikapcsolódáshoz, ahhoz, hogy teljes emberi valónk felüdüljön, szükségünk van erre a túlparti kirándulásra. El kell kötni a csónakunkat a mindennapi tennivalók és felszínes kikapcsolódások zajos partjától, és át kell kelnünk arra a másik, csöndesebb partra, ahol olyan bensőséges otthonosság fogad, amellyel csak nagyritkán ajándékoz meg zaklatott világunk. Ez a túlpart sokszor nincs is olyan távol. Megérinthet bennünket, ha a nyárban rajtafelejtjük szemünket egy mezei virágon vagy amikor a hegycsúcson fújó szélben elénk tárul a gyönyörű kilátás. Talán egy jó beszélgetésben érünk el erre a túlsó partra, talán egy hegyi falu kápolnájának csöndjében..."

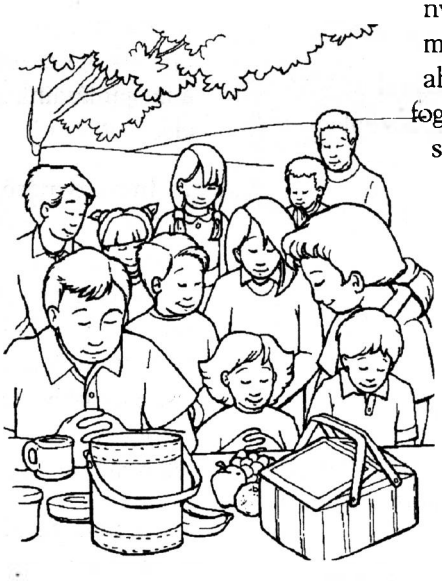
Abt Berthold Heigl OMC
(Fordította: Eisenbarth Kriszta)

A hit mélységeinek megélése a közösségben

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük" (Mt 18,20)

Imacsoport

„Közösségre azért van szükség, mert Jézus egymáson keresztül akar tanítani és vezetni bennünket. A közösségben tanulunk meg szeretni és kitartóan imádkozni. Ez a szeretet iskolája. Senki sem lehet tökéletes keresztény egymagában. Egy olyan keresztény lét, amely csak a vertikális, azaz az Istenhez fűződő kapcsolatot hangsúlyozza, és ennek során elhanyagolja a horizontális dimenziót embertestvéreivel szemben, csupán fél kereszténység. Csupán »sántikáló« kereszténység." (Katona István atya)

Újonnan alakult imacsoport vagyunk. Valamennyire már ismertük egymást, mikor Isten keskeny útján összetalálkoztunk, s hitünk szerint az Ő akaratát követve, úgy döntöttünk, hogy együtt megyünk tovább.

1. Mire vágyunk egy-egy imacsoport-találkozás alkalmával?

Vágyunk csendességet teremteni önmagunkban a Lélek vezetésével; békében és szeretetben, közösségben lenni testvéreinkkel. Erősíteni, szolgálni egymást, s így egy mélyebb keresztény életre jutni. Imádkozni tanulunk Jézustól, tanulunk Érte s Benne élni.

Szeretet/lélekközösséggé a Szentlélek tehet bennünket. Fontos a mélyebb lelki együttléthez a bizalom, őszinteség, nyitottság és érdeklődés egymás életével, érzéseivel, gondolataival kapcsolatban. Sok-sok imára van szükségünk, melyben kifejezzük, hogy vágyunk egyek lenni Krisztusban. Minden egyes alkalommal kérjük a Szentlelket, hogy jöjjön közénk, s forrasszon egybe bennünket Jézus szeretetével.

Olyan alkalmak ezek, ahol hitünk mélységeit szeretnénk megélni. A kibontakozás, megnyílás, befogadás, teljes elfogadás és feltöltődés helye ez. Itt lelkünk feltöltődik szeretettel, értékes gondolatokkal; másoknak tett szolgálatokkal, hogy a világba menve égő fáklyák lehessünk, életünkkel hirdetve az evangéliumot.

Alkalmak, melyekről ha külső dolgok miatt hiányozni kell, az fáj. Örömmel ismerjük meg testvéreinket, olyan mélységben, ahogy az ember képes megnyílni egy elfogadó, bizalommal teljes hitbeli közösségben.

Olyan jó, amikor úgy mehetünk el, hogy többek lettünk, mert adtunk és kaptunk – és észrevétlenül is több lépést tettünk meg Jézus felé, mintha távol maradtunk volna.

2. Mit is akarunk tenni?

„Számomra az imádság a szív dobbanása, egyszerű, ég felé küldött tekintet, a hála és a szeretet kiáltása mind a megpróbáltatás, mind az öröm idején." (Lisieux-i Szent Teréz)

Igyekszünk imádságos lélekkel készülni az imacsoport alkalmakra. Kérjük a Szentlélek vezetését, és erejét, hogy testvéreink felé szolgáló lelkülettel érkezzünk meg. Ha ez nem teljesen sikerül, az sem baj, hiszen az Úr jelenlétében és egymás szeretetében elcsendesedünk.

Van egy **„imacsoport-menetrendünk"**, ennek segítségével vezetjük alkalmainkat. Kezdettől fogva a csoport vezetését a Szentlélekre bíztuk, ez a „menetrend" csupán egyfajta mankó a kezünkben. A csoport ilyenformán történő vezetése sem egy emberre korlátozott (bár van egy testvér, aki összefogja, és irányelveket ad). Imacsoportunkban minden alkalommal az

előző héten „kiválasztott" testvér a következő alkalom felelőse. Így van egy teljes hete a felkészüléshez, és lehetősége nyílik arra, hogy választása alapján mindinkább megossza a hitéletben megélt személyes megtapasztalását, élményeit. Ezáltal is közelebb kerülhetünk egymáshoz és az Úrhoz.

3. Az imacsoport-menetrendünk az alábbi

- **Minden alkalommal**
  1. Aktualitások megbeszélése
  2. Dicsőítés (ének, ima)
- **Beszélgetések (választás alapján)**
  1. Bibliai tanítás, értelmezés
  2. Beszélgetés az evangéliumról
  3. Beszélgetés könyvekből vett tanítások alapján
  4. Tanúságtétel, megtapasztalások megosztása
- **Kötött ima (választás alapján)**
  1. Teljes rózsafüzér felajánlásokkal
  2. Egy tized rózsafüzér felajánlásokkal
  3. Litánia
- **Egyebek**
  1. Ima egymásért
  2. Heti feladat
  3. Heti közbenjáró ima
  4. Bibliai idézetek húzása

Minden találkozásunk kezdetén **gyertyát gyújtunk**, amely segít bensőségesebb légkört teremteni az Úrral való együttléthez.

4. Az alkalmainkat **rövid megbeszéléssel** kezdjük, ilyenkor megosztjuk a legfrissebb élményeinket, problémáinkat. Az így eltöltött idő is sokat segít egymás jobb megismerésében, és szolgálhatjuk egymást tanácsokkal.

5. Mivel az imacsoport találkozása elsősorban az Úrral való találkozásunk ideje, igyekszünk mielőbb elmerülni az Ő jelenlétében – **dicsőítő énekkel, imával**. Ilyenkor a Szentlélek segítségét kérve, megpróbálunk elcsendesedni, magunk mögött hagyni a világ zaját és Isten jelenlétébe helyezkedni. Törekszünk igaz szívvel, szeretettel és hittel imádkozni, akár hangos, akár csendes imában. A dicsőítéssel hálát adunk Isten minden ajándékáért és megnyitjuk szíveinket az Ő szeretetének. A „hangos" imában nem csak az Isten előtt nyílunk meg, hanem egymás előtt is, mert amikor kifejezzük az Úr iránti szeretetünket, egyben tanúságot is teszünk erről testvéreink előtt. A hangosan kimondott dicsőítő szó, vagy ének még nagyobb örömet hoz a szívünkbe, ez is a szeretetben való növekedésünket segíti.

6. A **Szentírás olvasását, tanulmányozását** szeretnénk mindennapi életünk részévé tenni, hogy azon keresztül az Istennel való közvetlen kapcsolatunk erősödjön. Ezt segíti, ha minden alkalommal – az imafelelős választása alapján – vagy egy ószövetségi részről, vagy az éppen aktuális napi evangéliumról beszélgetünk. Az imafelelős utánajárhat teológiai értelmezéseknek, melyet megvitathatunk, de elsősorban arra fektetünk nagyobb hangsúlyt, hogy kinek-kinek az aktuális élethelyzetében mit üzen az evangélium. **Tanúságtételeinket** és az evangelizálásunkat már nem is mi, hanem a Lélek irányítja, a jelenlétével, azzal hogy túlcsordul a szívünkből, lelkünkből. A konkrét megtapasztalások megosztása minden bizonnyal hitünk és bizalmunk növelését szolgálja.

Fontosnak tartjuk a közösségünkben, hogy **kötött imákkal** is dicsőítsük az Istent. A közösen mondott imának úgy érezzük még nagyobb ereje van, és ilyenkor a felajánlásainkat még nagyobb hiterővel tárjuk Isten elé.

7. **Ima egymásért**: ha lehetőségünk nyílik az alkalom során, az Oltáriszentség előtt, Jézus valóságos jelenlétében is kérjük gyógyító, erősítő kegyelmét egymásért, testvéreinkért. Ilyenkor kérjük a Szentlelket, világosítson meg bennünket, hogy úgy imádkozzunk testvérünkért, amire Jézus vágyódik, ami Isten akarata, mert ez lesz a legjobb a testvérünk számára. Közbenjáró imánkat igyekszünk a Szentlélek vezetésével, alázattal, hittel, bizalommal és együttérző szeretettel végezni.

8. A **heti feladattal** célunk a „hétköznapi" szeretetcselekedetek gyakorlása, melyet a következő hétre határozunk meg magunknak, például úgy, hogy az evangéliumi részek alapján mindenki külön-külön megfogalmazza, miben ajánlatos fejlődnie, vagy az előre, kis kártyákra megírt feladatokból húzunk. Lehetőség szerint ezek megéléséről a következő alkalommal igyekszünk beszámolni egymásnak. (Ilyen feladat lehet, pl. a következő hétig részt venni egy szentségimádási alkalmon; vagy a családunkon belül segíteni valakinek, aki éppen rászorul; vagy a felebaráti szeretet gyakorlása olyan emberek felé, akik felé saját erőnkből ezt nehezebben tudjuk megtenni).

Hasonlóan a heti feladathoz **heti közbenjáró imát** is megfogalmazunk, vagy húzunk magunknak. Ezzel az a célunk, hogy a következő találkozásig a kéréseket – imádkozva értük az Úrhoz – hordozzuk, és ezáltal egymást is. Általában ezeket az imaszándékainkat kis pa-

pírokra írva egy zsákocskába gyűjtjük, ebből húzunk egyet-egyet, és az összes szándékot ismeretlenül is az Úr elé visszük. Ez a feladat a közösségünk összetartozását nagyban erősíti, így akkor is egységben vagyunk, ha nem vagyunk együtt.

Minden alkalom végén, az erre a célra rendszeresített „dobozunkból" bibliai idézetet húzunk, melyek gyakran megerősítik az aznapi beszélgetéseink gondolatait, vagy éppen az esetleges problémáink megoldásához nyújtanak segítséget. Olykor szó szerinti válaszokat is kapunk, melyek megtapasztalása megerősít bennünket.

A fenti néhány példa csak ötletként szolgál ahhoz, hogy hogyan tehetjük szorosabbá kapcsolatunkat az Úrral és egymással. De természetesen bármilyen más „eszköz" megfelel, ami a célt, vagyis a Vele való találkozást hívatott elősegíteni.

9. **A krisztusi közösség, szeretetközösség.** Ahogy az ember vágyik Isten után, úgy vágyik arra, hogy odafigyelve és gondoskodva a másik testvéren keresztül élje meg a szeretetet. Fontos, hogy első lépésünk a szeretetben, a vertikális, azaz Isten felé irányuló kapcsolatunk ápolása legyen, mert így kegyelméből kiteljesedve párhuzamosan megtehetjük a horizontális lépést, testvéreink szolgálatára. Igazán csak ebben a sorrendben tudjuk a Krisztusban megélt szabadsággal, a szeretet cselekedeteit gyakorolni egymás felé. A közösségi gondolkodás alapelemei: mások meghallgatása, megértése, segítése, hordozása, járni tanítása, Jézus felé vezetése, mindez a keresztény szeretet tanúsága.

Képzeletben belehelyezzük minden olvasó „imazsákjába" azt a kérésünket, hogy szítsa fel Jézus bennünk a vágyat hitünk mélyebb, teljesebb és Krisztusibb megélésére testvéreinkkel együtt, minden imacsoport közösségben.

„Urunk, Jézus segíts minket, hogy hűek legyünk Hozzád mindennapi imáinkban, szeretettel, alázatosan és bölcsen szolgáljuk testvéreinket, és hogy mindent a Te Lelked vezetésével cselekedjünk. Ámen."

Érdeklődéssel várjuk kedves testvéreink leveleit a szerkesztőség postacímére, amennyiben valakinek kérdése, észrevétele, véleménye illetve megtapasztalása, tanúságtétele van imacsoporttal kapcsolatban. Köszönjük!

Nóri, Levente, Kriszta, Anikó, Andrea

BOLDOGOK...

- Boldogok, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.
- Boldogok, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.
- Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömteli lesz az életük.
- Boldogok, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.
- Boldogok, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.
- Boldogok, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.
- Boldogok, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.
- Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.
- Boldogok, akik mentség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és örömmel indulnak útjukra.
- Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba és nem lesznek magányosak.
- Boldogok, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.
- Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.
- Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.
- Boldogok, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.
- Boldogok, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.
- Boldogok, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert élettel telibb lesz az életük.

Dr. Gyökössy Endre: A Boldogmondások margójára

Levél egy elvált asszonyhoz

Kedves Erzsi!

Vártam néhány napot azzal, hogy írjak neked, mert gondolkodtam azon, mit is tudnék mondani. A helyzetünk nem könnyű. Úgy tűnik, nyugodtabb lélekkel élhetnénk, ha világi módon élnénk és gondolkodnánk. De az, aki egyszer is megérezte Jézus szeretetét, aki ismeri tanítását, és hallja az Ő hangját, az nem tud nyugodtan, boldog önfeledtséggel elfordulni Tőle. Ha pedig mindezzel az ismerettel rendelkezünk, akkor mi magunk is tudjuk, hogy mi a bűn. Éppen a bennünk élő Jézus figyelmeztet minket erre. Több helyen is beszélt a minket konkrétan érintő problémáról, és mindenhol azt tette egyértelművé, hogy a házasságot, melyet Isten egybekötött, ember nem bonthatja fel. Ez mindennek a meghatározója.

Amikor az Egyház érvénytelennek ismer el egy házasságot, akkor nem felment egy Istennek tett eskü alól. Megvizsgálja azokat a körülményeket, amelyek között a házasság szentségét Isten színe előtt a házastársak egymásnak kiszolgáltatták, és azt állapítja meg, hogy azok között a körülmények között létrejöhetett-e egyáltalán az a szövetség, amelyet a két ember Isten előtt megkötött. Ha bármely elemében valamilyen ok miatt nem igaz szívvel és önkéntesen, teljes tudatában annak, hogy mit jelent Isten színe előtt házasságot kötni, tette ezt meg a házastársak közül akár csak az egyik, akkor a szövetség, a házasság nem jött létre. Amikor az egyház érvénytelennek mond egy házasságot, akkor azt mondja ki, hogy azért nem érvényes a házasság, mert létre sem jött. Isten nem köthette egybe, mert a szándék, amellyel a kérést Elé terjesztették, nem volt tiszta.

Ezt fontosnak tartom, hogy tudd.

A konkrét problémádról pedig azt szeretném mondani, hogy sok türelemmel és alázattal kaphatsz választ rá – elsősorban Jézustól. Nem vigasztalhatjuk magunkat azzal, hogy jogunk van a boldogsághoz, és azt bármiképpen megragadhatjuk. El kell viselni a sorsunkat. Aki valamilyen fogyatékkal született, és például vakon kell végigélnie az életét, nem kérheti ezt számon senkin, de meg kell tanulnia azt, hogyan éljen mégis békében önmagával és a világgal.

Mi is megkaptuk a keresztünket. De hát tudjuk, hogy a kereszt az a hely, ahol Jézussal a legközvetlenebb módon találkozhatunk. És a kereszt az útnak az a része, amely közvetlenül a feltámadáshoz, és ezáltal az örök boldogsághoz vezet.

Azzal is tisztában kell lennünk – és azt hiszem, ebben rejlik a lényeg – hogy Isten szeret minket. Irgalmas szeretetével szeret minket. Azaz Ő annak ellenére szeret minket, hogy bűnösök vagyunk. Tudja rólunk, hogy gyengék vagyunk, elbukunk, de Ő így is szeret minket. Megbocsátja eléséseinket, és ezzel újra és újra lehetőséget ad arra, hogy éljünk. Ha nem tenné ezt meg, akkor elbukásunk után nem tudnánk felállni. Rajtunk maradna a teher, és életképtelenné válnánk.

Irgalmával azonban nem szabad visszaélni. Nem felmentést kapunk Tőle bűneinkhez. A bűn, az bűn marad, és arról nem mondja azt, hogy az nem bűn. Hanem azt mondja, hogy bűneiddel együtt szeretlek, de törekedj arra, hogy elhagyd bűneidet. Szeretetével, irgalmával nem élhetünk vissza, és nem követelhetjük magunknak azt a jogot és azt a felmentést, hogy bűneinkről ki akarjuk mondani, mondatni, hogy az nem bűn.

Ugyanakkor Jézus nem vár el tőlünk olyat, amit nem tudunk megtenni. A megtört nádszálat Ő nem töri el, hanem megérinti, gyógyítja, engedi tovább élni. Azt hiszem, az Egyház Jézusnak ezt az irgalmát úgy gyakorolja, hogy az elváltakat nem közösítik ki az egyházból. Még akkor is, ha gyakran úgy érezzük, ha nem is kiközösítettek, de legalábbis kirekesztettek vagyunk.

Hogyan jelenik meg az Egyház irgalma a gyakorlatban? A házasság addig, ameddig nem bizonyosodik be róla, hogy érvénytelen, mivel létre sem jött a kötelék, – érvényes. Ezért, ha valaki egy másik kapcsolatot létesít, akkor bűnt követ el. A bűn alól, ha az folyamatos, és remény sincs arra, hogy abbamarad, nem lehet föloldozást adni. Hiszen, ha így lenne, az azt jelentené, hogy az Egyház kimondja, hogy a bűn, az tulajdonképpen nem is bűn. Ezt én sem akarnám, hiszen ez a teljes káoszhoz vezetne, és én magam veszteném el azokat a biztos támpontokat, amelyek a zűrzavarban vezetnek.

Jézus sem hagy homályt. Egyértelműen megmondja, hogy a bűn, az bűn. Az Egyház ezen nem léphet túl. Ezen a ponton lép viszont be Isten irgalmas szeretete. Ismeri gyengeségünket, és osztozik gyötrelmeinkben. Tudja, hogy milyen nehéz megváltozni. Elfogadja emberi természetünket, és szeretettel várja, hogy változ-

zunk. Azt elvárja, hogy tisztában legyünk természetünk gyengeségével, ismerjük meg bűneinket, legyünk tudatában, hogy azok bűnök, és törekedjünk azoktól megszabadulni. Ehhez ad is segítséget.

Az egyházi házasságban élők, de polgári fogalmak szerint elváltak, abban a helyzetben vannak, hogy egy új kapcsolat létesítése egyértelműen bűn. Az Egyház nem mondhat mást, és ezért nem oldozhat fel e bűn alól, amiből az következik, hogy nem járulhat szentáldozáshoz az, aki így él. De kimehet az oltár elé, jelezheti a papnak, hogy áldozni nem tud, de kéri áldását. És ekkor a pap megáldja.

Ez számomra felemelő dolog. Ebben benne van az ember alázata. A vétkező ember megvallja bűnét, nem csak a gyóntatószék rejtekében, hanem nyilvánosan az egész közösség előtt. Megvallja, hogy gyenge, és most csak így tud élni. A pap, amikor megáldja, azzal azt nyilvánítja ki, hogy elfogadja a bűn megvallását, közvetíti Isten áldását, és ezzel átadja az „ügyet" annak, aki ebben a kérdésben valóban illetékes. Aki a szíveket és a veséket vizsgálja, és aki az embert, mint egészet látja. Aki megbocsáthatja bűneinket, és aki ítéletet mondhat felettünk. Átad annak, aki társunk magányunkban, és aki útmutatást és erőt ad ahhoz, hogy továbblépjünk.

Amikor a pap megáld, akkor Isten elé helyez minket, átad minket Istennek. Segít, hogy belépjünk abba a kapcsolatba, ahol minden Isten titka, misztériuma. Emberi szemünkkel ugyanis csak egy bűnös embert láthatunk. Isten előtt a bűn megmarad bűnnek, azt nem fogadja el. De az embert mégis szeretettel öleli magához, és gyengéden bátorítja, hogy nézzen szembe, és hagyja el bűnét. De nem töri meg a megtört nádszálat. Nem erőlteti, hanem lassan gyógyítgatja, és ad újabb és újabb erőt, hogy végül képesek legyünk megtenni azt, amit Ő mutat nekünk.

Amikor az egyház papjai elutasítólag beszélnek veled, mint ahogy elmondtad, akkor, hogy igen egyszerűen fogalmazzak, neked kell okosabbnak lenni. Látnod kell, hogy amikor egy pap ilyen durván elutasít, akkor ott az ember az, aki hozzád szólt. A gyenge, a törékeny ember. Aki fél attól a zavartól, amit a mi létünk képvisel. Fél attól, ha nem mutat keménységet a bűnnel szemben, akkor az egész nyáját veszélyezteti. Abba a titokba kell a papnak behatolnia, ami Istené. Isten egyszerre tud elhatárolódni a bűntől, de él hatalmával, és kiárasztja a bűnös emberre irgalmát. A pap azt hiszem, igen nehéz helyzetben van. Mert a bűnről látja, hogy az bűn, viszont be kell lépnie a misztériumba ahhoz, hogy az irgalmat közvetíteni tudja. Ez nagy felelősség, és nem biztos, hogy fel tudja vállalni. Olyat kell kimondania, ami felett Isten rendelkezik. És ő is csak ember.

Ha láttad a Szent Ferenc életéről szóló filmet, akkor van abban egy jelenet, ami számomra ezt a kérdést élővé teszi. Volt egy testvér, aki vágyott az Istennel való életre, de vágyott a házasságra is. Ferenc nagy szeretettel engedte el, és nem ragaszkodott ahhoz, hogy az ő elképzelése szerint, őt követve élje meg életét. Elengedte, bátorította arra, hogy megkeresse a saját útját, de figyelmeztette, hogy ne vétkezzen. Elengedte testvérét neheztelés és ítélkezés nélkül, rábízta őt Isten kegyelmére és irgalmára.

Jó lenne, ha papjainktól ilyen bizalmat kaphatnánk. Ha ez nincs így, akkor viszont meg kell bocsátani nekik, és még inkább meg kell érteni Isten szeretetének természetét. Isten mindnyájunkat szeret, hiszen gyermekei vagyunk. Erőt ad küzdelmeinkhez, és örül minden apró győzelmünknek, amelyen keresztül Hozzá kerülünk közelebb. Türelmesen vár, amíg a magunk tempójában és képességei szerint lépni tudunk Felé.

Ezek a gondolatok jutottak eszembe, amikor most hajnalban felébredtem. Remélem, nem riasztottalak el még jobban. Jó lenne, ha találhatnál olyan papot, aki meg tudna nyugtatni, és irányt tudna mutatni ahhoz, hogyan vélekedj helyzetedről, és útmutatást tudna adni életed alakításához. A legfontosabbnak azt tartom, hogy minden kétségedet, fájdalmadat, de örömödet is terjeszd Isten elé, és kérd segítségét, szeretetét a mindennapokhoz.

D. Éva

Isten pozitív válaszai a mi negatív gondolatainkra

- Azt mondod: *„Lehetetlen."*
  - Isten azt mondja: **„Minden lehetséges"** (Lk 18,27).
- Azt mondod: *„Túl fáradt vagyok."*
  - Isten azt mondja: **„Én felüdítelek Téged"** (Mt 11,28-30).
- Azt mondod: *„Engem senki sem szeret igazán."*
  - Isten azt mondja: **„Én szeretlek"** (Jn 3,16; Jn 13,34).
- Azt mondod: *„Nem tudom tovább folytatni."*
  - Isten azt mondja: **„Elegendő az én kegyelmem"** (1Kor 12,9; Zsolt 91,15).
- Azt mondod: *„Nem tudom, merre tovább."*
  - Isten azt mondja: **„Vezetni fogom a lépteidet"** (Péld 3,5-6).
- Azt mondod: *„Nem bírom ki."*
  - Isten azt mondja: **„Mindent el tudsz viselsz abban, aki neked erőt ad"** (Fil 4,13).
- Azt mondod: *„Nem vagyok képes rá."*
  - Isten azt mondja: **„De én képes vagyok"** (2Kor 9,8).
- Azt mondod: *„Nem érdemes."*
  - Isten azt mondja: **„Érdemes"** (Róm 8,28).
- Azt mondod: *„Nem tudok megbocsátani magamnak."*
  - Isten azt mondja: **„De én megbocsátok neked"** (1Jn 1,9; Róm 8,1).
- Azt mondod: *„Nem sikerül."*
  - Isten azt mondja: **„Majd mindent megadok szükséged szerint"** (Fil 4,19).
- Azt mondod: *„Félek."*
  - Isten azt mondja: **„Én nem adtam neked a félelem lelkét"** (2Tim 1,7).
- Azt mondod: *„Állandóan aggódom és csalódott vagyok."*
  - Isten azt mondja: **„Minden gondodat hagyd Rám"** (1Pét 5,7).
- Azt mondod: *„Nincs elég hitem."*
  - Isten azt mondja: **„Mindenkinek mértéke szerint adtam hitet"** (Róm 12,3).
- Azt mondod: *„Nem vagyok elég okos."*
  - Isten azt mondja: **„Adok neked bölcsességet"** (1Kor 1,30).
- Azt mondod: *„Teljesen egyedül érzem magam."*
  - Isten azt mondja: **„Én nem hagylak el, nem hagylak Téged cserben soha"** (Zsid 13,5).

Elisabeth Canori-Mora

(Róma, 1774-1825)

A keresztségben az Elisabeth Cecilia Gertrud nevet kapta. Kortársnője, Taigi Anna Mária szerint Róma volt élete színtere. Mindketten családanyák és a Szentháromságról nevezett szerzetesrend harmadrendjének tagjai voltak. 1796-ban férjhez ment egy előkelő családból származó gazdag ügyvédhez, és két lányuk született. Férje liberális nézetei miatt házasságuk valódi keresztút volt. Elisabeth mindezt szeretettel viselte. 1803-ban szívstigmát kapott, és sok kinyilatkoztatás részese lett. (vö.: 36 Pagani-Eichinger és 31 Lama, 42. oldalak). 1825. február 5-én halt meg.

Üzeneteiből a következőket közöljük:

„A gonosz lelkek hatalmas légiója elárasztja az egész világot, és végrehajtják az isteni igazságosság parancsait. Ezek a gonosz lelkek csak annyit árthatnak az embereknek, vagyonuknak, családjuknak, javaiknak, falvaknak, városoknak, házaknak és palotáknak és minden földi dolognak, amennyit Isten engedélyez nekik."

„Egyháza jövendő győzelmére utalva a Megváltó ezt mondta: „Meg fogom újítani népemet és egyházamat. Buzgó papokat fogok küldeni, akik az Én igémet fogják hirdetni, új evangelizációt fogok szervezni, és kiárasztom Lelkemet, aki megújítja a világot. A rendeket tanult, szent emberekkel reformálom meg. Egyházamnak új nyájat adok, amit betölt Szentlelkem, és életre kelti a jámborságot, és vezeti nyájamat."

Isten Elisabethnek más világos és határozott kinyilatkoztatást is adott azoknak a körülményeknek megismerésére, ahogyan az egész kereszténységet, államokat és népeket megbüntetik, hogy visszatérjenek a valódi krisztusi egyházhoz. A megújulást illetően, amit Isten minden részletében megmutatott neki, Elisabeth azt mondta:

„Magában tartja Istennek e szándékait, nem mondhatja el. Az, amit elmondhat, csak annyi, hogy ez a nagy mű nem megy végbe a nélkül, hogy a világ, minden keresztény, különösen a világi papság és a szerzetesek teljesen át ne alakulnának. Az elsőnek az Úr Lelkével, a másodiknak az eredeti szent alapító szabályai szerint kell megújulnia."

De mikor történne mindez?

Mivel Elisabeth hallotta, hogy nemcsak a kormányosnak, hanem az egész hajónak meg kell újulnia, emlékezteti az Urat ígéretére, hogy hallgassa meg imáit. Így könyörög hozzá:

„Vezess minket, ó Uram a helyes útra! Kérlek, drága véredért könyörgök! Építsd a hajót üdvösségünk elnyerésére!"

Azt a választ kapta Jézustól, hogy mielőtt a hajó felépülne, öt fát (hamis tanok) kell gyökerestől elpusztítani.

Az öt fa korunk öt tévtanát jelenti, melyek ellentétesek az Evangéliummal és annak elpusztítását célozzák meg. Ezek a fák gyökereikkel az egész erdő minden növényét megmérgezik. Az utóbbiak terméketlenek és annak a sok léleknek terméketlenségét jelképezik, akik hitetlenné, vallástalanná és lelkiismeretlenné lettek.

Modern tévtanaik hamis alapelveivel hálóznak be, lábbal tiporják Isten törvényeit és parancsait. Égi Atyánk ezeket a növényeket nemcsak terméketlennek, hanem nagyon rossznak és veszélyesnek is tartja.

- BÚCSÚLEVÉL -

Gabriel García Marquez egészségi okokból visszavonult a nyilvánosságtól (nyirokrákja van). Úgy tűnik, egyre súlyosabb. Búcsúlevelet küldött barátainak, ez az Internet segítségével is terjed. Ajánlom, hogy olvassátok el az utóbbi idők egyik legzseniálisabb latin-amerikai elméjének igazán megható írását.

Ha Isten egy pillanatra elfelejtené, hogy én csak egy rongybábu vagyok, és még egy kis élettel ajándékozna meg, azt maximálisan kihasználnám. Talán nem mondanék ki mindent, amit gondolok, de meggondolnám azt, amit kimondok. Értéket tulajdonítanék a dolgoknak, nem azért, amit érnek, hanem azért, amit jelentenek. Keveset aludnék, többet álmodnék, hiszen minden becsukott szemmel töltött perccel hatvan másodperc fényt veszítünk. Akkor járnék, amikor mások megállnak, és akkor ébrednék, amikor mások alszanak. Ha Isten megajándékozna még egy darab élettel, egyszerű ruhába öltöznék, hanyatt feküdnék a napon, fedetlenül hagyva nemcsak a testemet, hanem a lelkemet is. A férfiaknak bebizonyítanám, mennyire tévednek, amikor azt hiszik, az öregedés okozza a szerelem hiányát, pedig valójában a szerelem hiánya okozza az öregedést! Szárnyakat adnék egy kisgyereknek, de hagynám, hogy magától tanuljon meg repülni. Az öregeknek megtanítanám, hogy a halál nem az öregséggel, hanem a feledéssel jön.

Annyi mindent tanultam tőletek, emberek...

Megtanultam, hogy mindenki a hegytetőn akar élni, anélkül hogy tudná, hogy a boldogság a meredély megmászásában rejlik. Megtanultam, hogy amikor egy újszülött először szorítja meg parányi öklével az apja ujját, örökre megragadja azt. Megtanultam, hogy egy embernek csak akkor van joga lenézni egy másikra, amikor segítenie kell neki felállni. Annyi mindent tanulhattam tőletek, de valójában már nem megyek vele sokra, hiszen amikor betesznek abba a ládába, már halott leszek. Mindig mondd el azt, amit érzel és tedd azt, amit gondolsz. Ha tudnám, hogy ma látlak utoljára aludni, erősen átölelnélek, és imádkoznék az Úrhoz, hogy a lelked őre lehessek. Ha tudnám, hogy ezek az utolsó percek, hogy láthatlak, azt mondanám neked, „szeretlek", és nem tenném hozzá ostobán, hogy „hiszen tudod". Mindig van másnap, és az élet lehetőséget ad nekünk arra, hogy jóvátegyük a dolgokat, de ha tévedek, és csak a mai nap van nekünk, szeretném elmondani neked, mennyire szeretlek, és hogy sosem felejtelek el. Senkinek sem biztos a holnapja, sem öregnek, sem fiatalnak. Lehet, hogy ma látod utoljára azokat, akiket szeretsz. Ezért ne várj tovább, tedd meg ma, mert ha sosem jön el a holnap, sajnálni fogod azt a napot, amikor nem jutott időd egy mosolyra, egy ölelésre, egy csókra, és amikor túlságosan elfoglalt voltál ahhoz, hogy teljesíts egy utolsó kérést. Tartsd magad közelében azokat, akiket szeretsz, mondd a fülükbe, mennyire szükséged van rájuk, szeresd őket és bánj velük jól, jusson időd arra, hogy azt mondd nekik, „sajnálom", „bocsáss meg", „kérlek", „köszönöm" és mindazokat a szerelmes szavakat, amelyeket ismersz. Senki sem fog emlékezni rád a titkos gondolataidért. Kérj az Úrtól erőt és bölcsességet, hogy kifejezhesd őket. Mutasd ki barátaidnak és szeretteidnek, mennyire fontosak neked.

Küldd el ezt annak, akinek akarod. Ha nem teszed meg ma, a holnap ugyanolyan lesz, mint a tegnap és ha nem teszed meg, az sem érdekes. Ez az a pillanat.

Gabriel García Marquez

A vak leány

Volt egyszer egy vak leány, aki gyűlölte az életet és saját magát is amiatt, hogy vak volt. Mindenkit gyűlölt, kivéve a kedvesét. A fiú mindig vele volt. Egyszer azt mondta a barátjának:

– Ha láthatnám a világot, hozzád mennék feleségül.

Egy napon a fiú ajándékozott neki egy szempárt. Az orvos megoperálta. Amikor levették szeméről a kötést, láthatta az egész világot, beleértve a barátját is.

A fiú megkérdezte:

– Most, hogy látod a világot, hozzám jössz feleségül?

A leány a fiúra nézett, és látta, hogy vak. A lehunyt szemhéjak látványa szinte sokkolta. Erre nem számított. Az a gondolat, hogy élete hátralévő részében ezt kell nézze, és egy vakkal kell bajlódnia, arra a döntésre vezette, hogy visszautasítsa a fiút.

A fiú csendesen könnyezett, majd pár nap múlva írt neki néhány sort: „Kedvesem vigyázz jól a szemeidre, mert mielőtt a tieid lettek volna, előtte az enyémek voltak."

Valahogy így működik az ember gondolkodása, amikor megváltozik a helyzete. Csak kevesen emlékeznek arra, milyen volt az életük azelőtt, és ki az, aki mindig mellettük volt a nehéz időkben.

Az élet ajándék! Ezért:

- Ma, mielőtt kimondasz egy bántó szót, gondolj azokra, akik nem tudnak beszélni.
- Mielőtt panaszkodsz az ételed íze miatt, gondolj azokra, akiknek nincs mit enni.
- Mielőtt panaszkodsz a férjedre vagy a feleségedre, gondolj azokra, akik Istenhez fohászkodnak, hogy legyen társuk.
- Ma, mielőtt panaszkodsz az életre, gondolj azokra, akik túl hamar mentek el a másvilágra.
- Mielőtt siránkoznál amiatt, hogy túl nagy távolságon kell vezetned az autót, gondolj azokra, akik ugyanezt a távolságot gyalog kell, hogy megtegyék.
- És amikor fáradt vagy és panaszkodsz a munkádra, gondolj azokra a munkanélküliekre, akik szívesen végeznék a Te munkádat.
- És amikor gyötrő gondolatok rosszkedvűvé tesznek, mosolyogj egyet és gondolj arra, hogy élsz és csodálatos a világ, ami körülvesz.

(Ismeretlen szerző)

Párbeszéd a hitről

Volt egyszer egy főiskolai tanár, aki híres volt a keresztény hallgatókkal szembeni durva viselkedéséről. Minden félévben az első előadásán, megkérdezte, hogy van-e az évfolyamon vallásos hallgató, akit nem mulasztott el megszégyeníteni és hite miatt nevetségessé tenni.

Az egyik ilyen alkalommal, feltette a szokásos kérdést, hogy van-e keresztény az osztályban, és egy fiatal diák fel is tette a kezét.

– Mondja fiam, maga szerint az Isten teremtett itt mindent? – kérdezte a professzor.

– Igen Uram! – felelte a diák.

– De ha az Isten teremtett mindent, akkor a Gonoszt is ő teremtette, és ha csak magunkból tudunk teremteni, akkor szükségképpen az Isten is gonosz – felelt a professzor.

A diák nem tudott erre mit mondani, így a tanár elégedetten állapította meg, hogy ismét sikerült bebizonyítania, hogy a keresztény hit csupán mítosz.

Ekkor azonban egy másik diák jelentkezett:

– Föltehetek Önnek egy kérdést, Uram?

– Tegye – így a tanár.

Ekkor a fiatalember felállt és így folytatta:

– Uram létezik olyan, hogy hideg?

– Természetesen! De micsoda kérdés ez? Ön még soha nem fázott?

– Igazából Uram – vágott vissza a diák – a hideg nem létezik. Amit mi hidegnek tartunk az nem más, mint a meleg hiánya. Csak azért találtuk ki a hideg fogalmát, hogy kifejezzük hogyan érzünk, amikor nincs meleg.

Majd így folytatta:

– Uram! Létezik olyan, hogy sötét?

– Persze, hogy létezik! – hördült fel ismét a professzor.

– Tulajdonképpen Uram, a sötét sem létezik. A sötét tulajdonképpen a fény hiánya, de mi megalkottuk a sötétség fogalmát azért, hogy kifejezzük, milyen az amikor nincs fény.

Végül a diák megkérdezte:

– Uram létezik olyan, hogy Gonosz?

– Természetesen, hiszen erőszakot, gyilkosságot látunk mindenhol a világon, és ezek a dolgok gonoszak.

– Igazából Uram, a gonosz sem létezik. A gonosz csupán az Isten hiánya. A gonosz szó az Isten hiányát fejezi ki. Az Isten ugyanis nem teremtett gonoszt. Teremtett viszont igazságot vagy szeretetet, amelyek ugyanolyan valóságosan léteznek, mint a meleg és a fény. Gonosz tehát egyszerűen az az állapot, amikor az Isten nincs jelen, csakúgy amint sötét van, amikor nincs fény és hideg van amikor nincs meleg.

A professzor erre nem tudott mit mondani.

(Fordította Kontor Csaba a christianstories.com-ról)

Mennyibe kerül egy csoda?

Egy kislány bement a szobájába és a szekrénykéje mélyéről előhúzott egy lekváros üveget. Kiöntötte a padlóra az üvegben lévő érméket és gondosan számolni kezdte. Háromszor is megszámolta, mert a végösszegnek nagyon pontosnak kellett lennie. Nem hibázhatott. Ezután óvatosan visszatöltötte a pénzérméket az üvegbe, rázárta a tetejét, és kisurrant a hátsó ajtón A hat háztömbnyire lévő patikába ment, amelynek ajtaja fölött a nagy vörös Indián Törzsfőnök képe volt látható.

Türelmesen várt a patikusra, hogy szentelne rá egy kis figyelmet, de a patikus éppen nagyon el volt foglalva. Tess – így hívták a kislányt – megcsoszogtatta a lábát a padlón. Semmi. Megköszörülte a torkát úgy, hogy a legkellemetlenebb hangot adja, amit csak lehet. Ez sem volt sikeres. Végül kivett egy érmét az üvegből és megkocogtatta a pult üvegét. Ez használt!

– „És te mit szeretnél?" – kérdezte a patikus érezhetően bosszús hangon. – „Éppen a testvéremmel beszélek Chicagóból, akit már ezer éve nem láttam" – tette hozzá a patikus, mint aki választ sem vár a kérdésére.

– „Én pedig az én testvéremről szeretnék beszélni veled" – mondta Tess a patikuséhoz hasonlóan bosszús hangon. – „Az öcsém nagyon beteg és egy csodát szeretnék venni neki."

– „Tessék?" – fordult hozzá a patikus.

– „A neve Andrew és valami csúnya dolog nő a fejében, és az Apukám azt mondta, hogy csak egy csoda mentheti meg őt. Hát tessék mondani, mennyibe kerül egy csoda?"

– „Kislányom, mi nem árulunk csodákat. Sajnos nem tudok neked segíteni" – felelte a patikus, kissé megenyhült tónusban.

– „Figyelj, nekem van pénzem, meg tudom fizetni. Ha nem elég, kipótolom. Csak mondd meg mibe kerül."

A patikus testvére, akivel eddig beszélgetett, jólöltözött férfi volt. Lehajolt a kislányhoz és megkérdezte:

– „Mondd csak, miféle csodára van az öcsikédnek szüksége?"

– „Azt nem tudom" – válaszolt Tess könnyes szemmel –, „csak azt tudom, hogy nagyon beteg és Anyu azt mondta, hogy valami operációra volna szüksége. De Apu nem tudja megfizetni, ezért szeretném odaadni az én pénzemet."

– „Mennyi pénzed van?" – kérdezte a chicago-i férfi.

– „Egy dollár és tizenegy cent "– felelte Tess alig hallhatóan. – „Ez az összes, ami van, de tudok többet is szerezni, ha kell."

– „Nahát, milyen csodálatos véletlen!" – mosolygott a férfi. – „Egy dollár és tizenegy cent – éppen az a pontos összeg, ami egy kisfiú csodájának az ára."

Egyik kezébe tette a pénzt, a másikkal kézen fogta a kislányt:

– „Vezess engem haza hozzátok, szeretném látni az öcsédet és találkozni a szüleiddel. Lássuk, hátha van nálam egy olyan csoda, amit te szeretnél."

A jólöltözött férfi Dr. Carlton Armstrong sebészorvos volt, aki az idegsebészetre specializálódott. Ingyen elvégezte az operációt, és nem telt bele sok idő, mire Andrew ismét otthon volt épen, egészségesen. Anya és Apa boldogan beszéltek arról az esemény-láncolatról, ami idáig vezetett.

– „Ez a műtét egy igazi csoda volt" – suttogta Anya. – „Vajon mennyibe került volna?" Tess mosolygott. Ő pontosan tudta, mennyibe került a csoda: egy dollárba és tizenegy centbe. No és egy gyermek töretlen hitébe.

MÁRIA IMÁRA HÍV

„Drága gyermekeim! Ebben az időben mindnyájatokat arra hívlak, hogy imádkozzatok, hogy a Szentlélek kiáradjon minden megkeresztelt teremtményre, hogy mindnyájatokat megújítson, és azon az úton vezessen benneteket, amelyen tanúságot tesztek a hitetekről – ti és mindazok, akik távol vannak Istentől és az Ő szeretetétől. Veletek vagyok, és közbenjárok értetek a Magasságos előtt. Köszönöm, hogy követtétek hívásomat!" (Medjugorje, 2009. 05. 25.)

Mennybemenetele előtt Jézus arra kérte tanítványait, hogy ne hagyják el Jeruzsálemet, hanem várjanak az Atya ígéretére, miszerint megkapják a Szentlélek erejét, és nemcsak Jeruzsálemben lesznek az Ő tanúi, hanem a Föld végső határáig. Miután ezt mondta, felvétetett az Atyához (lásd: ApCsel 1,4-9). A tanítványok és az apostolok imával készültek a Lélek eljövetelére. Nem voltak egyedül. Mária, Jézus édesanyja velük volt. A jelenlévők közül ő volt az egyedüli, akiben a Szentlélek teljessége megvolt, már Jézus fogantatásakor. Biztosan bátorította a tanítványokat arra, hogy ne féljenek, és buzgón imádkozzanak. A Szentlélek eljövetele előtt az apostolok és a tanítványok félénkek és ijedtek voltak. Amikor a Lélek betöltötte őket, megváltoztak. A félénk tanítványokból Krisztus bátor tanúivá alakultak át. Tanúságot tettek arról, amit láttak és hallottak, amikor Jézussal voltak. A szeretet és az igazság lángja arra ösztönözte őket, hogy azonnal hirdetni kezdjék az Örömhírt.

A 2009 május 25-i üzenetében a Szűzanya arra hív bennünket, hogy imádkozzunk, hogy a Szentlélek kiáradjon minden megkeresztelt teremtményre. Isten gyermekei lettünk a keresztség által, és közösségre léptünk Jézussal, Megváltónkkal. A Szűzanya imára hív, mert az ima egy olyan eszköz, amely megnyitja a szívet, hogy a Szentlélek működjön benne. A Lélek előtt való megnyílás lelki életünk megújulásához vezet, bátorítva minket arra, hogy merjünk tanúságot tenni hitünkről. Mi keresztények arra lettünk meghívva, hogy Isten üzenetének, Isten Igéjének vivői legyünk ebben a világban, és terjesszük Isten szeretetének tetteit. Mária, a mi Édesanyánk és Közbenjárónk megtanítja nekünk, hogyan imádkozzunk a Szentlélekhez. Máriával együtt imában kérjük, hogy az Igazság és a Szeretet Lelke működjön bennünk és körülöttünk, hogy tanítson és erősítsen minket, hogy új életet élhessünk, és teljesítsük Isten akaratát.

Fr. Danko Perutina (Medjugorje)

MEDJUGORJE

Hatodik alkalommal mentem „haza", abba az oázisba, amit a Szűzanya hozott létre itt a földön, hogy megtanítson imádkozni, megszeretni a Szentmisét, és meggyógyulni Jézus által.

Milyen érezhető kegyelmeket kaptam?

Most ismertem meg jobban Olga és Anton Merkovicot, az ottani idegenvezető, tolmácsházaspárt, akik a magyar csoportokért felelősek, s akiket sokan félreismernek. Ők a hiteles forrás, és ha náluk száll meg az ember, akkor tudja igazán megismerni az ott történteket. E nélkül is lehet persze hegyet mászni, aszkétikus erényeket gyakorolni, de Medjugorje lényegéhez eljutni az ő közvetítésük nélkül nem lehet. Hiszen mindent ők fordítanak, az ottani apácákkal ők beszélik meg a magyar mise időpontját, Jozó atyával, a látnokokkal, a Béke Oázissal, a Cenákulummal ők tartják a kapcsolatot, s ha valaki éjszaka szentségimádáson akar részt venni, Olgánál kell jelentkeznie. Olga fordítja az este 10-11 óra közötti Szentségimádást is, és az esti Szentmisét követő (8-9 óra közti) testi-lelki betegségek gyógyulásáért történő imát. Érdemes tehát meghajolni az ottani főnökség előtt, és az ottani szokásokat betartva hozzájuk igazítani a programot és nem előre megszervezni.

Most hallgattam először az ott vásárolt kis rádión keresztül magyar fordításban a prédikációt, ami egy Szentmise átélésekor megtapasztalt gyógyulásról szólt, bőrbetegségből gyógyította meg az épp miséző papot az Úr az Eukarisztia által.

És most hallgattam először a Szentségimádást is magyarul, ami így, hogy értettem a szöveget, egészen más volt. (Kell egy antennás kis rádiót venni 5-6 euróért, többet ér, amit így lélekben hazahozunk, mint bármennyi csecse-becse.)

Rózsafüzért úgyis kaptunk Jozó atyától, aki a kezünkben áldotta meg, és ez is nagyszerű érzés volt, amiről a hazafelé vezető úton a gyerekek is tanúságot tettek. Medjugorjében megszerették a Szentmisét és a rózsafüzér elmélkedő imádkozását.

Nekem nagy élmény volt még, hogy egy hatalmas, félkész épülettömbben találkozhattunk Jozó atyával, amiből majd árvaház lesz. A betonon még építési hulladék volt, és az előttünk lévő francia csoport papjai, miután megáldotta őket Jozó atya, kézrátétellel imádkoztak egyesével a francia zarándokokért az épület négy sarkában. Mi eközben elfoglaltuk a helyünket a padokon és Olga vezetésével mondtuk a rózsafüzért. Két oldalt elől két idősebb francia pap imádkozott a betegekért, én a jobb oldalon állót figyeltem, aki rendkívül sovány pap volt és 80 év körülinek tűnt, valahogy Pió atya szentsége jutott róla eszembe. Azt éreztem, hogy itt van egy még névtelen, ismeretlen szent ember. Több ember elnyugodott lélekben, azaz Jézus láthatóan átvette a gyógyítást. Aztán, amikor elfogyott a sor (minket magyarokat megkértek, hogy ne tartsuk fel a francia papokat), az idős pap otthagyta a földön fekvő (Jézus műtőasztalán nyugvó) hölgyet, felvette az első sorban egy széken lévő kis cekkerét, és anélkül, hogy visszanézett volna, a legnagyobb egyszerűséggel elment. Ott már senki se mondta volna meg, hogy mi történt az előbb, úgy nézett ki, mint az én 80 éves bicikliszerelőm, aki átélt sok mindent, de egyet a mai napig is tud: Az ő kötelessége dolgozni pontosan, csendesen, becsületesen. És délben kis éthordóval elhozza magának az ebédet.

Így kell a dolgainkat Jézusra bízni – gondoltam. Nem hátranézni, visszavenni, amit egyszer átadtunk. És megőrizni ezt az egyszerűséget, természetességet, miközben csodák történnek. Hiszen Jézus cselekszik, mint régen. Mi ebben a csoda? A hívőket ezek a jelek kísérik. Az a pap csak hitt. Miután elment, úgy öt perc múlva Jézus befejezte a gyógyítást, a hölgyhöz odament két társa, felsegítették, aztán ők is elmentek. Mi meg eközben befejeztük a harmadik rózsafüzért, és megjött Jozó atya, hogy beszéljen nekünk. Nagy beszéd helyett azonban Ő is az egyszerűséget választotta, inkább csak adott egy képet a Szűzanyáról, megkért, hogy tegyük a szívünkre és megáldotta, ahogy később a rózsafüzért is a kezünkben.

Mi történt még Medjugorjéban? Éjszaka felmentünk hármasban a Krizevácra, és jó volt összecsiszolódni a keresztút közben. A Szűzanya meghívott este 10 órára a kék kereszthez, ahol megáldott minket és a családjainkat. (De mint egyszer már mondta, a pap áldása többet ér, mint az övé.)

Azért köszönöm Szűzanyám !!!!! Dicsőség NEKED Jézus! Teljes Szentháromság!

Ferencz Melinda

Kell-e félni az ördögtől?

Avilai Szent Teréz önéletrajzából

Az ördög iránti indokolatlan félelmekkel szemben Avilai Szent Teréztől idézünk egy részletet „Önéletrajz" című munkájából (25. fejezet, 1522). Ez a rövid rész bátorítás lehet, hacsak mi magunk nem nyitunk ajtót az ördögnek...

„Ha az Úr olyan hatalmas, amilyennek én tudom és látom Őt, ha az ördögök a rabszolgái csupán, amiben hitemnél fogva nem kételkedhetem, ugyan mi káromat okozhatják, ha e Királynak és Úrnak szolgálatába szegődtem? Miért ne érezném magamat olyan erősnek, hogy szembe merjek szállni akár az egész pokollal? Kezembe vettem egy keresztet és úgy tűnt a számomra, hogy Isten öntötte belém a bátorságot. Rövid idő leforgása alatt olyannyira átalakultam, hogy nem féltem volna senkivel sem felvenni a harcot. Rájuk kiáltottam: »Most gyertek elő! Az Úr szolgálója vagyok, hadd lássam, mit tehettek ti ellenem!«

Úgy tűnt, valóban tartanak tőlem, mivel nyugton hagytak. Attól kezdve nem gyötörtek ezek a kétségek és az ördögöktől sem féltem, olyannyira, hogy amikor feltűntek előttem (mint majd később elbeszélem), nemcsak nem féltem tőlük, hanem láthatólag ők féltek éntőlem. A mindenható Úr olyan hatalmat adott nekem felettük, hogy ma már nem tartok jobban az ördögöktől, mint a legyektől. Olyan gyávák, hogy ha azt látják: megveti őket valaki, inukba száll a bátorságuk. Nem támadnak meg mást, mint azt, akiről látják, hogy könnyedén megadja magát, és azt, akinél az Úr megengedi ezt, hogy a küzdelemben és üldöztetésben jobban kitűnjön szolgájának erénye.

Adja meg Őfelsége, hogy csak attól féljünk, ami valóban félnivaló; lássuk be, hogy nagyobb kárunk származik egyetlen bocsánatos bűnből, mint az egész pokoltól, mert ez így igaz."

Tartalomjegyzék

Katona István: A szeretet evangelizációja 3
Dolindo Ruotola: Jézus, Te gondoskodj 4
Berthold Heigl: Vakációs gondolatok .. 6
A hit mélységeinek megélése a közösségben 7
Dr. Gyökössy Endre: Boldogok... 9
D. Éva: Levél egy elvált asszonyhoz ... 10
Isten pozitív válaszai a mi negatív gondolatainkra 12
Elisabeth Canori-Mora 12
Gabriel García Marquez: Búcsúlevél .. 13
A vak leány 14
Párbeszéd a hitről 15
Mennyibe kerül egy csoda? 15
Danko Perutina: Mária imára hív 16
Ferencz Melinda: Medjugorje 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

MARANA THA

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta.

Szerkesztőség:
Budapest 1146 Thököly út 120.
Tel: 222-5306

Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István

ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992

Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa

Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes

Készült: ETO Print Kft.

Ügyvezető igazgató: Magyar Árpádné

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

¤ A **Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház** programjai:

- **2009. július 5-8.** (vasárnap vacsorától – szerda ebédig) **Lelkigyakorlat Szentlélek szemináriumot végzettek számára.** Vezeti: Kármán János atya.
- **2009. július 13-17.** (hétfő ebédtől – péntek ebédig) **Josip Loncar gyógyító imára épülő lelkigyakorlata** minden korosztály számára.
- **2009. augusztus 3-7.** (hétfő délutántól – péntek délelőttig) **„Ízleljétek és lássátok!" Szent Ignáci lelkigyakorlat** minden korosztály számára Vezetik: Szent Ferenc Kisnővérei.

Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház
2100 Gödöllő-Máriabesnyő, Kapucinusok tere 3.
Tel: 28/420-176, 510-740 — Fax/Üz.rögz.: 28/510-742
E-mail: matersal@invitel.hu

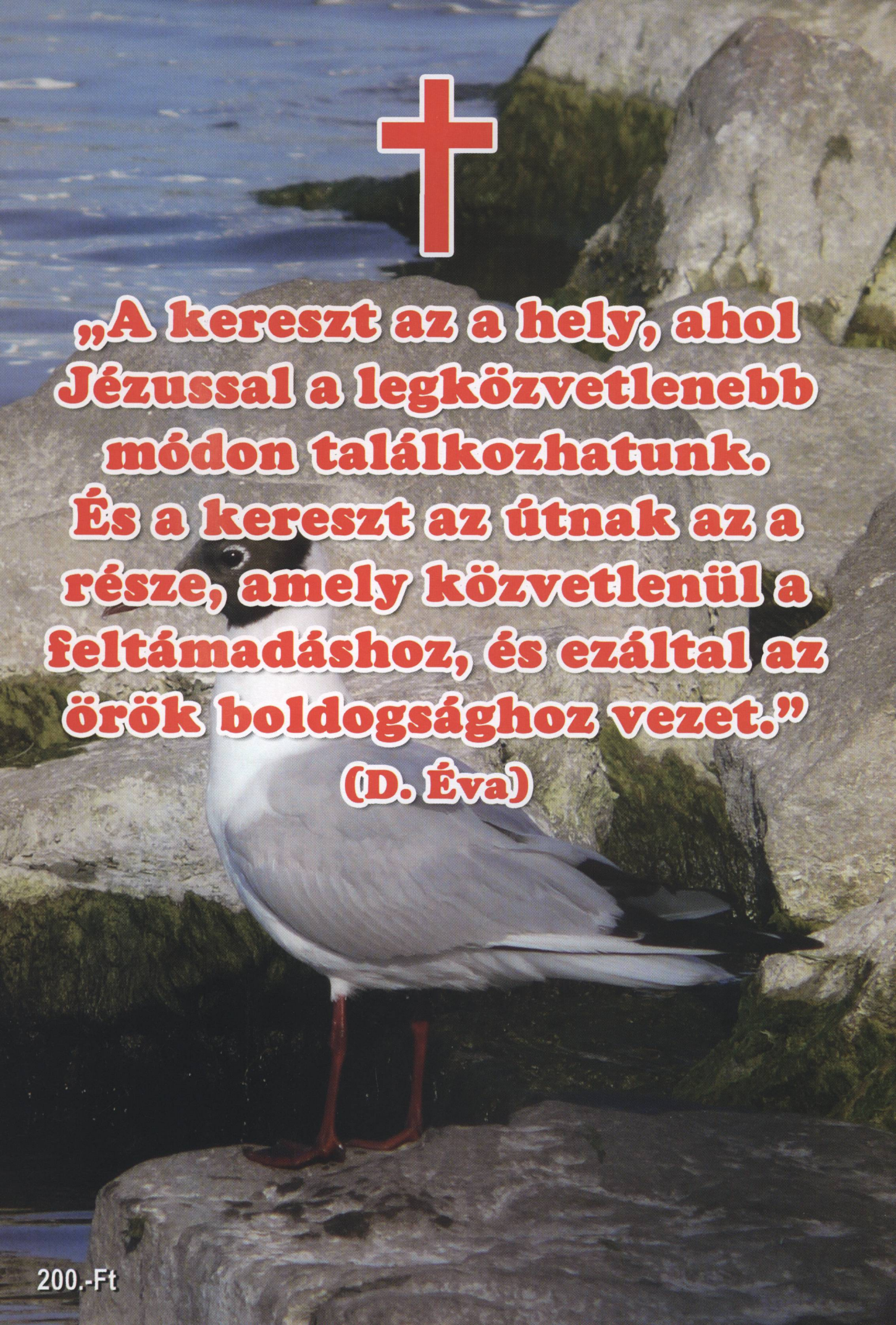
¤ Szerkesztőségünk ajánlata: **Fiatal, hitét gyakorló, katolikus gyermekpszichológus** (Ozsváth Viktória) szívesen segít gyermekeknek félelmeik, problémáik legyőzésében, és szülőknek ad nevelési tanácsot. (minimális tiszteletdíj ellenében). Tel: 06/30 550 3307

SZERKESZTŐSÉGÜNK CÍME:
1146 Bp. Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-53-06
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu
Mobil: 06/20 438 61 60; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – http://www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – http://www.emmausz.hu

„A Szentlélek kiáradása alatt azt éreztem, hogy a Szentlélek, mint minden szeretet lényege, ... forró lávaként szétárad és túlcsordul lényemben”

(Tamás és Ildikó)

„A kereszt az a hely, ahol Jézussal a legközvetlenebb módon találkozhatunk. És a kereszt az útnak az a része, amely közvetlenül a feltámadáshoz, és ezáltal az örök boldogsághoz vezet.”
(D. Éva)
200.-Ft